

македонци“, а въ камарата въ Атина бившия министъръ-прѣдседатель г. Кафандарисъ отговаряйки на Българня, се провиква: *„българскиятъ елементъ въ Македония живѣе при добри условия* и затова никакво оплакване до сега въ смѣсената комисия по изселването нѣма“.

За сърбитѣ обаче, не сжществува ггорнитѣ аргументи и хилядитѣ още такива, що бихме могли да наведемъ. Тѣ считатъ че иматъ право на Македония найсетне затова, че сж лѣли за нея кръвъ, че дали двѣ дивизии

при Одринъ. Като че македонцитѣ не лѣятъ кърви и сълзи отъ 40 годни насамъ за своята самостоятелностъ, като че ний сме пазарна вещь, та да могатъ да търгуватъ съ нашата кожа . . .

Господи, не ще ли има край на това робско тържище, комуто охотно служатъ и държави и политици, и търговци и академици, и интереси и наука? Не ще ли доде новия Исусъ, които съ бичъ въ ржка да разгони всичката тая смардъ, що петни храма на човѣчеството и олтаря на истината?